

Nr 176.

Av herr **Pettersson** i Södertälje, om tilläggs pension åt f. d. stationsskrivaren *Agnar Valfrid Ohlin*.

Stationsskrivaren vid statens järnvägar *Agnar Valfrid Ohlin* nödgades år 1887 på grund av sjukdom (organiskt hjärtfel) taga avsked från sin tjänst. Enligt hans egen bestämda uppgift hade han ådragit sig sjukdomen i tjänsten, men till följd av något förbiseende blev detta ej attesterat i det vid hans avskedsansökan fogade läkarebetyg. På grund härav sattes beloppet av den pension, som vid avskedet tillerkändes *Ohlin*, till endast 305 kronor, motsvarande endast 22 procent av hans avlöning, medan *Ohlin*, därest i behörig ordning styrkts, att hans sjukdom ådragits i tjänsten, skulle varit berättigad till en pension av åtminstone 70 procent av avlöningen i enlighet med 7 § av då gällande lag angående rätt till pension för tjänstemän vid statens järnvägar.

Att för närvarande, då så lång tid förflutit efter *Ohlins* avskedstagande, åstadkomma bevisning om orsaken till uppkomsten av hans sjukdom, är uppenbarligen omöjligt. All sannolikhet talar emellertid för riktigheten av *Ohlins* egen uppgift att sjukdomen ådragits under tjänstgöring. Vid sådant förhållande och då *Ohlin* saknar möjlighet att genom eget arbete försörja sig, synes det vara med billigheten överensstämmande att *Ohlin* av statsmedel beredes något understöd utöver den knappa pension, han sedan sitt avskedstagande åtnjutit.

På grund härav får jag hemställa

att riksdagen måtte av trafikmedel tillerkänna f. d. stationsskrivaren *Agnar Valfrid Ohlin* en tilläggs pension av 700 kronor att utgå från och med år 1921.

Stockholm den 19 januari 1920.

Jakob Pettersson.

*Avskrift av avskrift.**Bilaga 1.*

OSCAR MED GUDS NÅDE etc.

Vår ynnest etc.

Hos Oss har förre stationsskrivaren vid Statens järnvägstrafik Agnar Walfrid Olin i underdånighet anfört besvär däröver att, sedan klaganden på grund av sjukdom av Eder erhållit avsked från stationsskrivarejänsten, direktionen för Statens järnvägstrafiks pensionsinrättning den 7 sistlidne februari bestämt den klaganden, såsom delägare i pensionsinrättningen, tillkommande pension till allenast 305 kronor årligen, motsvarande endast 22 procent av klagandens avlöning; varande i de underdåniga besvären, varvid i avskrift fogats ett den 3 november 1887 utfärdat läkarebetyg, utvisande att klaganden, som lede av organiskt hjärtfel, vore oförmögen att sin befattning behörigen sköta samt att han icke kunde till sin egen försörjning bidraga, yrkat att Oss täcktes förklara, att det årliga beloppet av pensionen skulle, jämlikt föreskriften i § 7 mom. 2 av reglementet för sagda pensionsinrättning den 3 november 1882, utgå med 80 procent av klagandens medelavlöning.

Sedan I, till följd av nådig remiss, den 13 i denna månad, efter det direktionen för ifrågavarande pensionsinrättning blivit hörd, häröver avgivit underdånigt utlåtande och däruti anfört, att direktionen icke haft anledning tilldela klaganden den av honom äskade högre pensionen, enär det i Edert beslut om hans entledigande icke uttalats, att hans sjukdom vore ådragen i tjänsteutövning, samt att I för eder del icke funnit Eder befogade avgiva en sådan förklaring, då varken genom det hos Eder företedda läkarebetyget eller på annat sätt styrkts, att klagandens sjuklighet på något sätt föranletts av hans tjänsteutövning, hava Vi nu låtit detta besvärsmål Oss föredragas och därvid funnit de underdåniga besvären icke förtjäna avseende, vilket Eder till egen och klagandens kännedom härigenom i nåder meddelas.

Stockholms slott den 29 juni 1888.

OSCAR.

*C. von Krusenstjerna.**Avskrift av avskrift.**Bilaga 2.*

Att stationsskrivaren A. W. Olin som lider av organiskt hjärtfel, är oförmögen att sin befattning behörigen sköta och att jag anser honom ej kunna till sin egen försörjning bidraga, varder härmed på heder och samvete intygat.

Hässelholm den 3 november 1887.

K. A. Hagberg,
Järnvägsläkare.